

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: Πώς είναι δυνατόν να γίνεται σεβαστό το ψέμα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Στην αγορά της ζωής, μικρά μου μυρμηγκάκια, στέκονταν οι πωλητές του λόγου, οι υποκριτές με την κυρτή ράχη και τη δουλική μάσκα στο πρόσωπο, που έκρυψε αχόρταγη όρεξη για εξουσία.

- Τι έχετε σήμερα στην ημερήσια διάταξη; Τους ρώτησα εγώ.
- Το σεβασμό στις πεποιθήσεις των άλλων, απάντησαν εκείνοι με υποκριτικό χαμόγελο, στο οποίο διαγράφονταν ολόκληρη η γατοφιλοσοφία τους.
- Και πάνω σε τι βασίζετε αυτό το αστείο;
- Επάνω στην προαποφασισμένη θέση της ισότητας όλων. Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, η πεποιθηση φτιάχνει την ουσία των ανθρώπων, άρα σ' όλες τις πεποιθήσεις ανήκει ίσος σεβασμός. Αυτό είναι, έτσι δεν είναι; Τόσο προφανής συλλογισμός χωρίς αντιφάσεις, όπως κι εκείνος ο παλιός: όλοι οι άνθρωποι είναι θηνητοί, ο Γάιος είναι άνθρωπος, άρα ο Γάιος είναι θηνητός...

...Ω πωλητές του λόγου, ώ υποκριτές, πόσο άνοστη έγινε η ζωή απ' τη σοφία σας! Πόσο βαριά και ασφυκτική έγινε η ατμόσφαιρα από τη λιπαρή σοφία σας για όλα

τα πνεύματα που έχουν συνηθίσει στον αιθέρα και στο φως! Δεν βλέπετε, πόσες τρυφερές ψυχές φεύγουν από τη ζωή, όπου εσείς κυριαρχήσατε; Άραγε δεν ακούτε τους ρόγχους των αυτόχειρων που πληθαίνουν όσο ποτέ, ώδιοφόνοι, με το ελεεινό πρόσωπο, άραγε δεν ακούτε; Ή μόνο καμώνεστε ότι δεν τους ακούτε;

Ω πωλητές του λόγου, ώυποκριτές! Εάν είχατε οποιαδήποτε πεπούθηση μέσα σας και ξέρατε να τη σέβεστε, δεν θα μπορούσατε να μιλάτε για σεβασμό της πεπούθησης του καθενός, της κάθε πεπούθησης δηλαδή είτε είναι χρήσιμη είτε επιζήμια, είτε έξυπνη είτε ανόητη. Για σας οι διάφορες πεποιθήσεις είναι όπως και τα διαφορετικά κουστούμια των ανθρώπων. Ο άνθρωπος με το μαύρο κουστούμι δεν έχει λόγο να ξεσηκώνεται ενάντια στον πλησίον του με το λευκό κουστούμι. Έτσι νομίζετε εσείς πως είναι και με τις πεποιθήσεις, όπως και με τα κουστούμια, φαφλατάδες στατιστικολόγοι ξένων πεποιθήσεων. Όμως δεν είναι έτσι!

Το να σέβεσαι όλες τις πεποιθήσεις σημαίνει να εξισώνεις όλες τις πεποιθήσεις. Ω εσείς, εξισωτές του άσπρου και του μαύρου, του στρογγυλού και του αιχμηρού, που μόνο την εξομοίωση των πάντων απολαμβάνετε, το ίσιωμα, την ισοπέδωση όλων!

Όταν οι νεκροθάφτες θάψουν το νεκρό στο χώμα, τότε λένε, ότι ο νεκρός άνθρωπος και το χώμα είναι ίσοι. Όμως εσείς λέτε και για τους ζωντανούς ανθρώπους ότι είναι ίσοι με τον πηλό, σεις οι νεκροθάφτες των Ζωντανών! Και για τις πεποιθήσεις από αίμα και νεύρα λέτε, ότι είναι ίσες με τις πεποιθήσεις από πηλό.

Πώς είναι δυνατόν να γίνεται σεβαστό το ψέμα; Έτσι αναρωτιέται ο άνθρωπος στου οποίου την καρδιά και το νου βρίσκεται η Αλήθεια. Όμως αυτό το ερώτημα ούτε κατεβαίνει στην καρδιά σας, επειδή μπαζώσατε το χαντάκι ανάμεσα στο ψέμα και την αλήθεια, και τα βάλατε κάτω από την ίδια στέγη και τους δώσατε ίσα δικαιώματα. Και γι' αυτό κηρύττετε τώρα το σεβασμό και του ψεύδους και της αλήθειας, επειδή για σας το ψέμα και η αλήθεια δεν είναι πια δύο αντιμαχόμενες δυνάμεις, αλλά δύο δίδυμα της ίδιας αγελάδας, που θηλάζουν κάτω από την ίδια μητέρα και γλείφονται χορτάτα στη λιακάδα.

Γιατί λέτε ψέμματα στους ανθρώπους, υποκριτές; Ιδού, εσείς δεν σέβεστε καμία πεπούθησή τους, αν και κάνετε υποκλίσεις και λιβανίζετε τον οποιονδήποτε. Ιδού, για σας κάθε πεπούθηση και κάθε μη πεπούθηση έχει μία και την ίδια αξία. Γιατί μπερδεύετε τους ανθρώπους, που αναζητούν δίδαγμα από σας, εσείς οι αυτοαποκαλούμενοι διδάσκαλοι; Πώς τολμάτε να κάθεστε στην έδρα του δασκάλου χωρίς κανένα δικαίωμα, όταν οι πεινώντες και διψώντες τη δικαιοσύνη και οι πιτωχοί τω πνεύματι και οι καθαροί τη καρδία τίποτα από σας δεν μπορούν

να λάβουν παρά μόνο ζάλη;

Ω πωλητές του λόγου, ώ υποκριτές! Είστε η κραυγαλέα απόδειξη εκείνης της κατάρας που κρέμεται πάνω από το ανθρώπινο γένος.

Μικρά μυρμήγκια, μικρά μου μυρμηγκάκια, μ' ακούτε; Με καταλαβαίνετε; Δεν είναι απαραίτητα να τα καταλάβετε όλα αυτά ακριβώς, αφού φοβάμαι, μη τυχόν μ' αυτό δυναμώσει μέσα σας το μίσος για τους ανθρώπους, εάν όμως συμβεί αυτό, τότε περιορίστε το μίσος σας μόνο στους πωλητές του λόγου, σ' όσους σέβονται την πεποίθηση οποιουδήποτε, στους υποκριτές!

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Λόγοι πάνω από μία μυρμηγκοφωλιά»

Πηγή: ekklisiaonline.gr